

Bezinning 69: boodschap aan Maria

Lucas 1, 26-38 = 4° adventszondag B-jaar

In de zesde maand zond God de engel Gabriël naar de stad Nazaret in Galilea, naar een meisje dat was uitgehuwelijkt aan een man die Jozef heette, een afstammeling van David. Het meisje heette Maria. Gabriël ging het huis binnen en zei: 'Gegroet Maria, je bent begenadigd, de Heer is met je'. Ze schrok hevig bij het horen van zijn woorden en vroeg zich af wat die begroeting te betekenen had. Maar de engel zei tegen haar: 'Wees niet bang, Maria, God heeft je zijn gunst geschonken. Luister, je zult zwanger worden en een zoon baren, en je moet Hem Jezus noemen. Hij zal een groot man worden en Zoon van de Allerhoogste worden genoemd, en God, de Heer, zal Hem de troon van zijn vader David geven. Tot in eeuwigheid zal Hij koning zijn over het volk van Jakob, en aan zijn koningschap zal geen einde komen'.

Maria vroeg aan de engel: 'Hoe zal dat gebeuren? Ik heb immers nog nooit gemeenschap met een man gehad.' De engel antwoordde: 'De heilige Geest zal over je komen en de kracht van de Allerhoogste zal je als schaduw bedekken. Daarom zal het kind dat geboren wordt, heilig worden genoemd en Zoon van God. Luister, ook je familielid Elisabet is zwanger van een zoon, ondanks haar hoge leeftijd. Ze is nu, ook al hield men haar voor onvruchtbaar, in de zesde maand van haar zwangerschap, want voor God is niets onmogelijk'. Maria zei: 'De Heer wil ik dienen: laat er met mij gebeuren wat u hebt gezegd.' Daarna liet de engel haar weer alleen.

Een woord bij het Woord

In dit verhaal over de aankondiging dat Jezus zal geboren worden vinden we een prachtige samenvatting van heel ons christelijk geloof. God blijft niet ver weg van zijn schepping en zijn mensen, maar komt er juist naartoe, hier in zijn engel Gabriël (wat betekent 'man van God'). Hij noemt Maria en meteen de hele mensheid begenadigd, niet door toedoen van de mens, maar door wat God zelf doet: Hij is mét Maria, Hij is mét de mensheid. Geen concurrent van de mens, maar een medestander. Daarom moet de mens niet vrezen.

Maria en dus de hele mensheid worden op de toekomst gericht. In vers 31 wordt het hulpwerkwoord 'zullen' driemaal gebruikt. De 'man van God' zegt: 'Je zult ontvangen in je schoot'. De schoot is voor de vrouw natuurlijk de plaats waar het nieuwe leven groeit. Voor iedereen is het de plaats van de ziel, van de innerlijke wezenskern. Dààr ontvangen we de Zoon van God, ook als we man zijn. Daarom zijn de meditatie en de stilte heel belangrijk: zich innerlijk openen voor de komst van de Heer Jezus in ons leven, heel persoonlijk, in onze diepste intimiteit.

Dit alles wordt verbonden met Gods grote plan: Jezus zal heersen zonder einde.

Maria vraagt naar het 'hoe'. Het is onze vraag: hoe werkt God in ons leven en (door ons) in deze wereld? De vraag wordt niet concreet beantwoord. We mogen vertrouwen in de kracht van de Allerhoogste, in de werking van de heilige Geest.

Het geloofsantwoord van de mens wordt door Maria gegeven: 'Zie de dienaar van de Heer, mij geschiede naar uw woord'. Het is een zinnetje om elke dag van ons leven te herhalen.

Het Woord in mijn leven

Maak ik mijn innerlijke intimiteit voldoende open voor de komst van Jezus, Zoon van God? Geloof ik dat ik begenadigd ben omdat God mét mij is? Vertrouw ik op de kracht van de Allerhoogste, op de werking van de heilige Geest? Kan ik de woorden 'mij geschiede naar uw woord' met heel mijn hart en heel mijn ziel bidden?

Bidden met het Woord

Goede God,
Gij zijt geen concurrent van de mens,
maar juist een medestander.
Kom aanwezig in mijn ziel,
in mijn innerlijke intimiteit.
Laat Jezus, uw Woord, in mij geboren worden,
elke dag opnieuw.
Zo kan Hij in mij tot leven komen
en kan Hij door mij zijn Rijk stichten.
Leer me vertrouwen op uw heilige Geest,
die uw liefdevolle kracht is.
Ja, Heer, met Maria wil ik bidden:
zie uw dienaar,
mij geschiede naar uw woord. Amen.